

Եղիշե Չարենց

Կան անտես հյուրեր: Գալիս են նրանք

Կան անտես հյուրեր: Գալիս են նրանք
Անխոս ու անձայն, լռության ծոցում:
Գալիս են, ապրում ու անցնում նրանք՝
Ոչ դուռ են բացում և ոչ դուռ գոցում:

Ո՛չ անուն ունեն, ո՛չ ստվեր, ո՛չ ձայն:
Գալիս են, ապրում և անցնում են լուռ:
Եվ ինչո՞ւ եկան, և ինչո՞ւ անցան
Մենք չենք իմանում աշխարհում անդուռ:

Միայն մի անձայր ու խոր տխրություն
Երբ փռում է իր թևն ամենուրեք
Զգում ենք հանկարծ կարոտով անհուն,
Որ մեկը անդարձ անցել է երեկ,

1916